

LMNOPQ
 RSTUVWXY
 abčdēfghīj
 nopqr

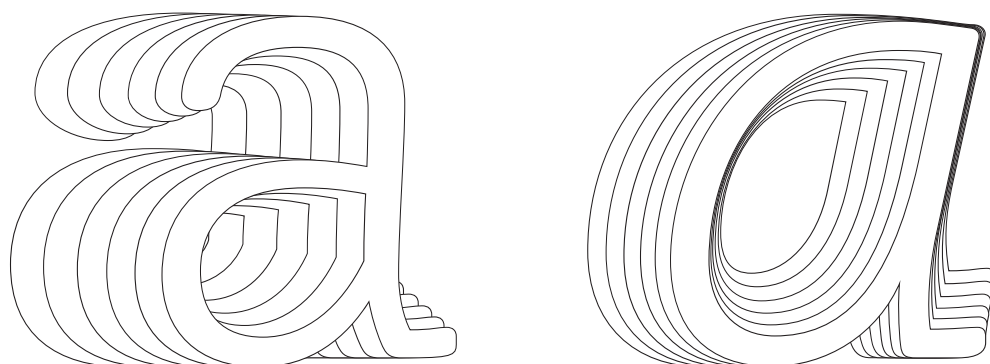
abcdefghijklmnopqrstuvwxyz
 lmnopqrrstu
 vwxyz & asir eegg
 1234567890 ac

Josef Týfa na Bezníku, 2001

Juvenis A B C D E
 F G H I J K L M N O
 P Q R S T U V W X
 Y Z a b c d e f g h
 i j k l m n o p q r s
 ß t u v w x y z + fi
 fl fk @ ! ? € £ & §
 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

👁 p. 38 - 39

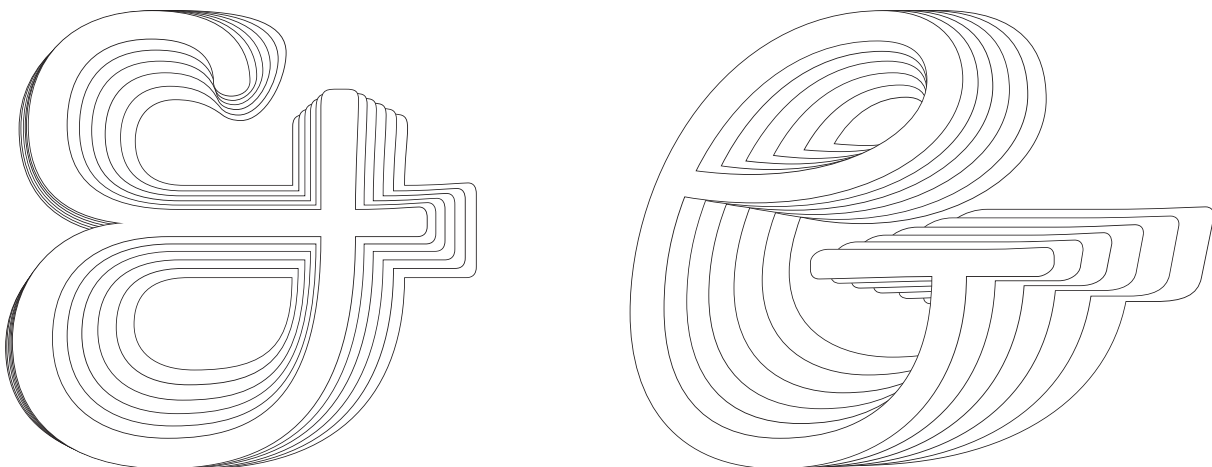

g g g g g g
g g g g g g

**Pod
názvem
Juvenis**
Týfa původně
zveřejnil návrh
bezpatkové abecedy již
v druhé polovině minulého století.
Měla velkou střední výšku minusek,

Juvenis Text 9 pt.:

úspornější kresbu a na svou dobu velmi odvážné jednostranné serify. V roce 1979 se Týfa k myšlence Juvenisu vrátil, modifikoval literu g do jednobříškové formy, kresbu ještě víc zúžil a doplnil půltučný a nakloněný řez. Koncem roku 2001 Josef Týfa předkládá stoh pauzovacích papírů s dalšími desítkami variant liter, a hlavně s novým, současnějším názorem: kresba je otevřenější, detaily měkčí, číslice a nealfabetické znaky jsou v celém souboru integrálnější. Původní záměr vytvořit písmo pro dětskou literaturu se tím ještě zdůraznil – s novými proporcemi Juvenis daleko překračuje toto původní určení. Všechna dvanáct řezů se dělí na šest tučnostních variant s kursivami. Tmavost jednotlivých stupňů neroste lineárně, nýbrž po křivce, majíc strmější průběh směrem k nejtučnějšímu extrému. Lidské oko pak vnímá ztmavování plynuleji a sousední řezy jsou lépe odstupňované. *Střední výška minusek je nezvykle velká: devítibodový text vnímáme spíše jako „desítku“, přičemž řádkování není nikterak přehuštěné.* Juvenis se výborně spojuje s kresebnými ilustracemi, neboť je sám výrazně modelován.

8 pt.:

Bezmála čtyřicet let staré kresby písem se již dají restaurovat jako historická abeceda – přesným převedením do počítače se všemi detaily. To by však nebyl Josef Týfa, aby celou abecedu nepřekreslil, a to do té míry, že z původního návrhu zůstal prakticky jen název.

Pod názvem Juvenis Týfa původně zveřejnil návrh bezpatkové abecedy již v druhé polovině minulého století. Měla velkou střední výšku minusek, úspornější kresbu a na svou dobu velmi odvážné jednostranné serify. V roce 1979 se Týfa k myšlence Juvenisu vrátil, modifikoval literu g do jednobříškové formy, kresbu ještě víc zúžil a doplnil pŕltučný a nakloněný řez. V otevřených formách náběhů diagonálních tahů je také patrný vliv Jaroslava Bendy. Koncem roku 2001

10 pt.:

Josef Týfa předkládá stoh pauzovacích papírů s dalšími desítkami variant liter, a hlavně s novým, současnějším názorem: kresba je otevřenější, detaily měkčí, číslice a nealfabetické znaky jsou v celém souboru integrálnější. Původní záměr vytvořit písmo pro dětskou literaturu se tím ještě zdůraznil – s novými proporcemi Juvenis daleko překračuje toto původní určení. V létě 2002 jsme to celé dali „do stroje“, nakreslili nové kursivy a v listopadu 2002 byla

12 pt.:

finální počítačová podoba dokončena. Všech dvanáct řezů se dělí na šest tučnostních variant s kursivami. Tmavost jednotlivých stupňů neroste lineárně, nýbrž po křivce, majíc strmější průběh směrem k nejtučnějšímu extrému. Lidské oko pak vnímá ztmavování plynuleji a sousední řezy jsou lépe odstupňované. Střední výška minusek

14 pt.:

je nezvykle velká: devítibodový text vnímáme spíše jako „desítku“, přičemž řádkování není nikterak přehuštěné. Dalším Týfovým geniálním optickým trikem jsou číslice, které navrhl jako mírně skákové. Vzniká tak pomyslná

Juvenis Book, Bold & Italic

třetí horizontála v doporučením schematu celé rodiny, která podporuje čitelnost a vhodně doplňuje původní záměr vytvořit dětské písmo s prvky hravosti. Totéž platí o celkovém měkkém výrazu abecedy. Rozmanité a přesto promyšleně vyvážené jsou serify: minuska d má horní přetažnici bez patky a zdánlivě působí chudě, zatímco takové y nebo x naopak komplikovně. U versálek nenajdeme serify nikde jinde než u J, a to jen

kvůli vyvážení spodního oblého přetahu. Tyto anomálie však dokonale zapadají do struktury hladkého textu a posouvají Juvenis do originálního, současného výrazu. Týfa nabízí také tři alternativní minusky: v případě g sleduje jednobříškovou formu zvažovanou v 80. letech, u k se vrací k Bendovské inspiraci

a u z přidává spodní serif jako připomínku kaligrafického principu. Rukopisné tradici zůstávají věrné zejména kursivy. Složitější k je asi nejsilnějším charakterovým znakem Juvenisu, mírně rozevláté jsou

všechny diagonály u z, v, w, y, a to i ve versálkách: A, V, W, Y. Juvenis se výborně spojuje s kresebnými ilustracemi, neboť je sám výrazně výtvarně modelován. Jeho nezaměnitelný optický účinek najde uplatnění nejen v dětské literatuře, ale i v orientačních systémech, na plakátech, v časopisech či kratších novelách. Bezmála čtyřicet let staré kresby písem se již dají restaurovat jako historická abeceda – přesným převedením do počítače se všemi detaily. To by však nebyl Josef Týfa, aby celou abecedu nepřekreslil, a to do té míry, že z původního návrhu zůstal prakticky jen název. Pod názvem Juvenis Týfa původně zveřejnil návrh bezpatkové abecedy již v druhé polovině minulého století. Měla velkou střední výšku minusek, úspor-

nější kresbu a na svou dobu velmi odvážné jednostranné serify. V roce 1979 se Týfa k myšlence Juvenisu vrátil, modifikoval literu g do jednobříškové formy, kresbu ještě víc zúžil a doplnil pŕltučný a nakloněný řez. V otevřených formách náběhů diagonálních tahů je také patrný vliv Jaroslava Bendy. Koncem roku 2001 Josef Týfa předkládá stoh pauzovacích papírů s dalšími desítkami variant liter, a hlavně s novým, současnějším názorem: kresba je otevřeněj-

ší, detaily měkčí, číslice a nealfabetické znaky jsou v celém souboru integrálnější. Původní záměr vytvořit písmo pro dětskou literaturu se tím ještě zdůraznil – s novými proporcemi Juvenis daleko překračuje toto původní určení. V létě 2002 jsme to celé dali „do stroje“, nakreslili nové kursivy a v listopadu 2002 byla finální počítačová podoba dokončena.

Všech dvanáct řezů se dělí na šest tučnostních variant s kursivami. Tmavost jednotlivých stupňů neroste lineárně, nýbrž po křivce, majíc strmější průběh směrem k nejtučnějšímu extrému. Lidské oko pak vnímá ztmavování ply-

8 pt.:

Bezmála čtyřicet let staré kresby písem se již dají restaurovat jako historická abeceda – přesným převedením do počítače se všemi detaily. To by však nebyl Josef Týfa, aby celou abecedu nepřekreslil, a to do té míry, že z původního návrhu zůstal prakticky jen název. Pod názvem Juvenis Týfa původně zveřejnil návrh bezpatkové abecedy již v druhé polovině minulého století. Měla velkou střední výšku minusek, úspornější kresbu a na svou dobu velmi odvážné jednostranné serify. V roce 1979 se Týfa k myšlence Juvenisu vrátil, modifikoval literu g do jednobříškové formy, kresbu ještě víc zúžil a doplnil půltučný a nakloněný řez. V otevřených formách náběhů diagonálních tahů je také patrný vliv

10 pt.:

Jaroslava Bendy. Koncem roku 2001 Josef Týfa předkládá stoh pauzovacích papírů s dalšími desítkami variant liter, a hlavně s novým, současnějším názorem: kresba je otevřenější, detaily měkčí, číslice a nealfabetické znaky jsou v celém souboru integrálnější. Původní záměr vytvořit písmo pro dětskou literaturu se tím ještě zdůraznil – s novými doporučeními Juvenis daleko překračuje toto původní určení. V létě 2002 jsme to celé dali „do stro-

12 pt.:

je“, nakreslili nové kursivy a v listopadu 2002 byla finální počítačová podoba dokončena. Všech dvanáct řezů se dělí na šest tučnostních variant s kursivami. Tmavost jednotlivých stupňů neroste lineárně, nýbrž po křivce, majíc strmější průběh směrem k nejtučnějšímu extrému. Lidské oko pak vnímá ztmavování

14 pt.:

plynuleji a sousední řezy jsou lépe odstupňované. Střední výška minusek je nezvykle velká: devítibodový text vnímáme spíše jako „desítku“, přičemž řádkování není nikterak přehuštěné. Dalším Týfovým geni-

Juvenis Medium, Black & Italic

álním optickým trikem jsou číslice, které navrhl jako mírně skákavé. Vzniká tak pomyslná třetí horizontála v proporčním schématu celé rodiny, která podporuje čitelnost a vhodně doplňuje původní záměr vytvořit dětské písmo s prvky hravosti. Totéž platí o celkovém měkkém výrazu abecedy. Rozmanité a přesto promyšleně vyvážené jsou serify: minuska d má horní přetažnici bez patky a zdánlivě

působí chudě, zatímco takové y nebo x naopak komplikovaně. U versálek nenajdeme serif nikde jinde než u J, a to jen kvůli vyvážení spodního oblého přetahu. Tyto anomálie však dokonale zapadají do struktury hladkého textu a posouvají Juvenis do originálního, současného výrazu.

Týfa nabízí také tři alternativní minusky: v případě g sleduje jednobříškovou formu zvažovanou v 80. letech, u k se vrací k Bendovské inspiraci a u z přidává spodní serif jako připomínku

kaligrafického principu. Rukopisné tradici zůstávají věrně zejména kursivy. Složitější k je asi nejsilnějším charakterovým znakem Juvenisu, mírně rozevláté jsou všechny diagonály u z, v, w, y, a to i ve versálkách: A, V, W, Y. Juvenis se výborně spojuje s kresebnými ilustracemi, neboť je sám výrazně výtvarně modelován. Jeho nezaměnitelný optický účinek najde uplatnění nejen v dětské literatuře, ale i v orientačních systémech, na plakátech, v časopisech či kratších novelách. Bezmála čtyřicet let staré kresby písem se již dají restaurovat jako historická abeceda – přesným převedením do počítače se všemi detaily. To by však nebyl Josef Týfa, aby celou abecedu nepřekreslil, a to do té míry,

že z původního návrhu zůstal prakticky jen název. Pod názvem Juvenis Týfa původně zveřejnil návrh bezpatkové abecedy již v druhé polovině minulého století. Měla velkou střední výšku minusek, úspornější kresbu a na svou dobu velmi odvážné jednostranné serify. V roce 1979 se Týfa k myšlence Juvenisu vrátil, modifikoval literu g do jednobříškové formy, kresbu ještě víc zúžil a doplnil půltučný a nakloněný řez. V otevřených for-

mách náběhů diagonálních tahů je také patrný vliv Jaroslava Bendy. Koncem roku 2001 Josef Týfa předkládá stoh pauzovacích papírů s dalšími desítkami variant liter, a hlavně s novým, současnějším názorem: kresba je otevřenější, detaily měkčí, číslice a nealfabetické znaky jsou v celém souboru integrálnější.